

hvorledes Skatten virker for at forbeholde os en Revision deraf. Men nu ere vi i det Tilfælde, at vi have en Skattepaaligning til gode, vi behøve slet ikke at vedtage ny Regler for en Indkomstskats Betaling, vi behøve egentlig kun at vedtage Regler om, hvilken Procent der skal opkræves og i hvilke Skatteterminer den skal indbetales, saa have vi den, thi Loven af 2den Juli 1870 gælder endnu for en Skattepaaligning; den blev kun benyttet til en Skattepaaligning. Det blev foreslaaet af den daværende Regering at forny den, da denne var udløben, men den anden Betaling blev nægtet, og af hvem blev den nægtet? Af det højtærede Folketing. Men, som sagt, det, jeg vilde bemærke, var, at denne Form af en Indkomstskat paa Indtægtskilderne er den Form, som har været benyttet i det første Frihedsland i Europa, det vil sige det Land, der først opnaaede Frihed, det Land, hvor jeg tror, at Følelsen af, hvad der skyldes Hensynet til den enkelte Børgers Person, er mest udviklet, og det er England. Der blev denne Skat indført i Aaret 1842 som en midlertidig Skat, kun for en enkelt Gang til Udfyldning af et stort Minus, der ved andre Foranstaltninger kom i Statskassen. Men medens det engelske Folk i Begyndelsen af Aarhundredet havde haft en personlig Indkomstskat, som det rystede af sig i samme Øjeblik, som de store kontinentale Krige opførte, og Statskassen kunde undvære den, og søgte at tilintetgøre Sporene efter den, saa godt det formaaede — i den Grad var den personlige Indkomstskat forhaadt — saa har denne Skat paa Indtægtskilder, der blev indført i 1842 som en rent midlertidig Skat, bestaaet til den Dag i Dag. Jeg tror, at det ikke kan være andet end en Anbefaling for dette System i Modsætning til de kontinentale Indkomstskatte-systemer, og særlig i Modsætning til et saadant System som det preussiske, der jo nærmest har været Forbilledet for det Forslag, som her foreligger. — Jeg vilde altsaa udtale Ønsket om, at Materialet til en selvstændig Undersøgelse af dette Skatte-system, det Materiale, som jeg med Bestemthed kan forudsætte, at Regeringen maa have haft liggende for sig, idet den har domfældt Systemet ved Forelæggelsen af dette Forslag, maa blive forelagt det Udvalg, som skal behandle Sagen i dette Ting, for at Udvalget og derigennem Tinget kan komme til en selvstændig Opfattelse af og Dom over, hvorvidt man i Virkeligheden her nu skal gaa over til den

personlige Indkomstskat, naar man vil have indført en varig Indkomstskat.

Finansministeren (Hørring): De Udtalelser; vi nu hørte fra det meget ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup), give mig kun Anledning til en kort Bemærkning, særligt om to Punkter. Det første Punkt angaar Selvangivelsen, som det ærede Medlem jo var en meget stærk Modstander af. Da jeg før udtalte mig, gik mine Udtalelser ud paa Nødvendigheden af tvungen Selvangivelse i al Almindelighed; hvorledes man nærmere vil gennemføre den, er et andet Spørgsmaal, og jeg tror ikke, det nytter at tage en Diskussion op om det her i Salen, det vil være rigtigere at vente med det, til der foreligger en Udvalgsbehandling af Spørgsmaalet.

Det andet Spørgsmaal er Indtægtskildebeskatningen. Regeringen har noget Materiale til Bedømmelse af dette Spørgsmaal, og det skal blive stillet det eventuelle Udvalg til Raadighed. Men jeg vil dog her udtale dette, at naar jeg for mit Vedkommende er en saa stærk Modstander af en Indtægtskildebeskatning, er det, fordi det efter min Mening er aldeles umuligt at faa en kommunal Beskatning til at grunde sig paa en Indtægtskildebeskatning. Man vilde altsaa kun kunne gennemføre den som en Statsbeskatning, og i saa Fald vilde vi ikke naa det, som for mig er en ganske særlig Fordel ved det her foreliggende Forslag, at man tillige kunde bane Vejen for en Reform af den kommunale Beskatning. I øvrigt tror jeg, at en Indtægtskildebeskatning har sine overordentlig store Svagheder, ogsaa naar man betragter den udelukkende som en Statsbeskatning. Det skal vise sig, at det mere er et Begreb, man opererer med i Teorien, thi naar man kommer til at gennemføre det i Praksis, maa man paa meget væsentlige Omraader forlade Indtægtskildebeskatningen og gaa over til en Indkomstbeskatning. De Fordele, vi skulde opnaa gennem en Indtægtskildebeskatning, eksistere for største Delen i Virkeligheden ogsaa kun i Teorien. Herom vil jeg ogsaa kun sige dette, at en frugtbar Diskussion om en Indtægtskildebeskatning er umulig, saa længe man ikke har liggende for sig et Udkast til Lov om en Indtægtskildebeskatning eller man i alt Fald har saa meget Materiale, at man er klar over, hvorledes man vil gennemføre den i Praksis, og ganske særligt kan man ikke nøjes med en Hensvisning til den engelske Indtægtskildebeskatning. I det